שעור 6 – קוד האפמן – Huffman coding

קוד האפמן הוא שיטה לקידוד תווי טקסט ללא אובדן נתונים. הקוד המספק דחיסת נתונים מרבית, כלומר מאחסן את התווים במספר מזערי של סיביות. השיטה מתבססת על הקצאת אורך הקוד לתווים על פי שכיחותם, כך שתו נפוץ יוצג באמצעות מספר קטן של סיביות. לרוב ניתן לחסוך באמצעות שיטה זו בין 20% ל-90% משטח האחסון. נניח שיש לנו קובץ נתונים של 100,000 תווים שאנחנו רוצים לאחסן בצורה קומפקטית. אנו רואים כי התווים בקובץ מופיעים עם התדרים שניתנים על ידי איור 1. כלומר, רק 6 תווים שונים מופיעים, ותו a מתרחשת 45,000 פעמים.

	a	b	C	d	е	f
Frequency (in thousands)	45	13	12	16	9	5
Fixed-length codeword	000	001	010	011	100	101
Variable-length codeword	0	101	100	111	1101	1100

איור 1

יש מספר שיטות לקדד את הנתונים. אנו נתמקד בשיטה שלכל תו מתאימה את מחרוזת בינארית של תווים שנקרא codeword. כאשר להשתמש קוד באורך קבוע

300000 שיטה זו דורשת a=000, $b=001,\ldots$, f=101 פווים: a=000, $b=001,\ldots$, a=000, $b=001,\ldots$

שימוש בקוד ארכו שונה (*variable-length code*) ניתן להשתמש בפחות זכרון. קוד כזה מיוצג באיור 1 ודורש ($variable-length\ code$) טיביות ($1\cdot45+3\cdot13+3\cdot12+3\cdot16+9\cdot4+5\cdot4$) טיביות

חסכנו בערך 25%. נראה בהמשך שהקוד הזה הוא אופטימאלי ונראה איך מקבלים קוד כזה.

. (prefix codes) קודי תחיליות

קודי תחיליות, כלומר מחרוזת סיביות שמייצגת אות לעולם אינה מהווה תחילית של מחרוזת המייצגת אות אחרת. קוד כזה מבטיח אפשרות יחידה לפיענוח, ויתרה מזאת, הפיענוח מהיר, שכן מספיק לעבור על הרצף המקודד פעם אחת מההתחלה ועד הסוף תוך שמירת מעט מידע. בדוגמה שלנו ניתן לפענח מחרוזת 001011101 באופן ייחודי:

$$0 \cdot 0 \cdot 101 \cdot 1101 = aabe$$

כאן נקודה היא סימן הפרדה.

נגדיר פונקציית המטרה שמחשבת את עלות הקוד, כלומר מספר סיביות הנדרשות לשמירת הנתונים:

$$B(T) = \sum_{c \in C} c. freq \cdot d_t(c)$$

,כאשר $\mathcal C$ הוא אלפבית - אוסף של כל התווים האפשריים

c. מספר פעמים (תדר) ש-c מופיע בטקסט, ולכל c מתקיים c מספר פעמים (תדר) ש-c מופיע בטקסט, ולכל c

c הוא אורך של קוד של תו $-d_t(c)$

נקראת **עלות הקידוד**. B(T)

האלגוריתם של האפמן הוא דוגמה לאלגוריתם **חמדן** .הוא מבצע בכל שלב את הפעולה שנראית, נקודתית, כפעולה המשתלמת ביותר

תיאור האלגוריתם:

:הרעיון באלגוריתם הוא כזה

- ♦ נבנה את העץ הבינארי של הקוד "מלמטה למעלה".
- ♦ ראשית, נמצא את שתי האותיות שמספר המופעים שלהן מינימלי ,וניצור צומת חדש,כך ששתי האותיות הללו יהיו בניו.
- ◆ כעת נתייחס לצומת החדש בתור אות חדשה, שמספר המופעים שלה הוא סכום מספרי המופעים של שתי האותיות שהן בניה.

♦ כך קיבלנו צמצום של הבעיה מבעיה ב n אותיות לבעיה ב n-1 אותיות. נחזור על התהליך עד שנישאר עם צומת אחד בלבד - שורש העץ.

לצורך פעולתו, האלגוריתם זקוק למנגנון שיאפשר לו למצוא במהירות את שתי האותיות בעלות המופעים המינימאליים. לצורך כך ניתן להיעזר בתור עדיפויות , (java-ב PriorityQueue).

מבחינה פורמלית:

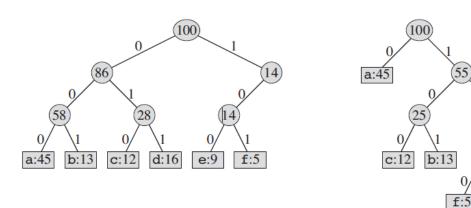
- מייצגת לצומת שמייצגת Q שיכיל צמתים המייצגים את כל האותיות, כאשר העדיפות בתור ניתנת לצומת שמייצגת Q את האות בעלת מספר המופעים הקטן ביותר.
 - 2. כל עוד בתור העדיפויות יש יותר מצומת אחד, בצע:
 - .z צור צומת חדש 2.1
 - 2.2. הוצא מתור העדיפויות את שני האיברים העליונים 2.2
 - z לבנים הימני והשמאלי של x,y לבנים הימני והשמאלי
 - yו-yו x ו-y. קבע את מספר המופעים של z להיות סכום מספרי המופעים של 2.4
 - 2.5. הכנס את z לתור העדיפויות.
 - 3. הצומת הבודד שנותר בתור העדיפויות הוא שורש עץ הקוד המבוקש.

e:9

4. קבע את מילת הקוד עבור כל אות, לפי המסלול מהשורש, לעלה שמייצג את האות. אם הצלע מובילה לבן שמאלי, ערך הסיבית יהיה "0". אם היא מובילה לבן ימני, ערכו יהיה "1."

סיבוכיות האלגוריתם היא $O(nlog_2n)$ פעולות. אם האותיות נתונות בצורה ממוינת, ידוע אלגוריתם עם זמן ריצה ליניארי למציאת קוד האפמן.

דוגמה לעץ בהתאם לקודים שנתונים באיור 1:

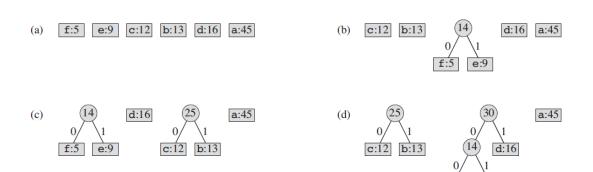

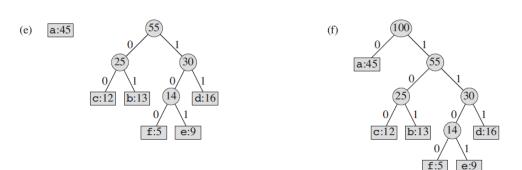
(a)

(length code שלבי אלגוריתם של האפמן:

(b)

Codes: $a\rightarrow 0$, $b\rightarrow 101$, $c\rightarrow 100$, $d\rightarrow 111$, $e\rightarrow 1101$, $f\rightarrow 1100$

טבלה למימוש האלגוריתם:

letter	index	freq	left index	right index	parent index
а	1	45			11
b	2	13			8
С	3	12			8
d	4	16			9
е	5	9			7
f	6	5			7
	7	14	6	5	9
	8	25	3	2	10
	9	30	7	4	10
	10	55	8	9	11
	11	100	1	10	1- (שורש)

ם ווא הבן השמאלי שלו, לכ קוד של a הוא קדקוד 11 שהוא שורש ו-a הוא הבן השמאלי שלו, לכ קוד של a נבנה, לדוגמה קוד לאות a: הוא 0.

קוד לאות f: אתחול "" = code(f) = מחרוזת ריקה.

.code(f) = "0" : אבן השמאלי שלו f ו- f הוא קדקוד האב שלו הוא קדקוד קדקוד

.code(f) = "0" + code(f) = "00" | לכן "σο" | ה-7 הוא הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" + code(f) = "0" | האב של אווי הבן השמאלי שלו, לכן "σ" + code(f) = "0" + code(f)

.code(f) = "1"+ code(f) = "100" קדקוד האב של 9 הוא 10 ו-9 הוא הבן הימני שלו, לכן

קדקוד האב של 10 הוא 11 ו-10 הוא הבן הימני שלו, לכן

.code(f) = "1" + code(f) = "1100"

```
class Node implements Comparable<Node>
      private final int nil = -1
      letterNumber, freq, parent, left, right
      public Node(num, f, l, r)
            letterNumber = num
            freq = f, left = l, right = r, parent = nil
      end-constructor
      @Override
      public int compareTo(Node n)
            return freq - n.freq;
      end-compareTo
      public void setParent(p)
                 parent = p
      end-setParent
end-class-Node
huffman(freq[]) // O(nlog_2n)
 // initialization
      numOfLeaves = freq.length, numNodes = numOfLeaves*2 - 1
      Node nodes[numNodes]
      place = numOfLeaves
      Queue<Node> q
      for i=0 to numNodes-1 //O(n)
            nodes[i] = new Node(i, freq[i], nil, nil)
            q.add(nodes[i])
      end-for
      for i=0 to numOfLeaves-2 //O(n)
            Node n1 = queue.poll();//O(log(n)) left
            Node n2 = queue.poll();//O(log(n)) right
            Node node = new Node(place, n1.freq +n2.freq,
                                 n1.letterNumber, n2.letterNumber)
            n1.setParent(place)
            n2.setParent(place)
            queue.add(node) //0(1)
            nodes[place++] = node
      end-for
      // build the Huffman's Code for all letters
      String codes[numOfLeaves]
      for i=0; to numOfLeaves-1 //0(2n-1)
            Node child = nodes[i]
            Node parent = nodes[child.parent]
            while(child.parent != nil)
                  if (parent.left==child.letterNumber) codes[i] = "0" + codes[i]
                  else codes[i] = "1" + codes[i]
                  child = parent
                  if (child.parent != nil) parent = nodes[child.parent]
            end-while
      end-for
end-huffman
```

מימוש אלגוריתם של Huffman בסיבוכיות של

http://en.wikipedia.org/wiki/Huffman_coding

באלגוריתם של Huffman יש מקום לשיפור היעילות: זה חיפוש שתי תדירויות קטנות ביותר Huffman באלגוריתם של תדירויות. חיפוש רגיל נותן סיבוכיות של $O(n^2)$, חיפוש באמצעות ערמה $O(n \cdot \log_2 n)$ נותן של $O(n \cdot \log_2 n)$.

כאשר מערך של תדירויות כבר **ממוין בסדר עולה** (מקטן לגדול) , שימוש בשני תורים נותן סיבוכיות של O(n).

תיאור האלגוריתם של ביית העץ (בניית הטבלה):

- Q_2 -ו Q_1 ו- Q_2 .1
- (העלה) כך פקודת (עלי העץ) ל- Q_1 את כל התדירויות (עלי העץ) ל- וnsert את כל מכניסים (פקודת בחזית (front) של התור (O(n)).
 - 3. כל עוד בשני התורים יש יותר מאיבר אחד:
 - מחזית m₁, m₂ מוציאים (מוציאים (remove שני איברים שני מוציאים) מוציאים .a (front)
- (התדירות) חוצרים צומת (Node) חדש שהצמתים m_1 , m_2 הושר שהצמתים (Node) וערך התדירות) שלו ומכניסים (פקודת insert שווה לסכום הערכים (התדירויות) שלו ומכניסים (פקודת Q_2).
 - .a. חוזרים לסעיף .c
 - 4. הצומת האחרון שנשאר באחד מהתורים הוא ראש העץ. סיימנו לבנות את הטבלה.

דוגמה:

```
1) Q1: 5, 9, 12, 13, 16, 45;
                                                Q2: Ø
                                                Q2: 5 + 9 = 14
2) x1 = 5, x2 = 9,
                       Q1: 12, 13, 16, 45;
3) x1 = 12, x2 = 13;
                                                Q2: 14, 25
                       Q1: 16, 45;
4) x1 = 16, x2 = 14; Q1: 45;
                                                Q2: 25, 30
5) x1 = 25, x2 = 30;
                       Q1: 45;
                                                Q2: 55
6) x1 = 45. x2 = 55:
                       Q1: Ø
                                                Q2: 100
```

פסדו-קוד: